

DZIENNIK USTAW



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

1 września

№ 72.

Rok 1922.

- Treść:** 649. Oświadczenie rządowe z dnia 28 kwietnia 1922 r. o przystąpieniu Polski do Międzynarodowego Związku Telegraficznego 1244
- Międzynarodowa Konwencja Telegraficzna Petersburska z 1875 roku, przejrzana w Lizbonie w 1908 r. 1244
650. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1922 r. o przyznaniu dodatku naukowego dla pracowników naukowych instytutów gospodarstwa wiejskiego w Bydgoszczy i Puławach oraz instytutu meteorologicznego w Warszawie. 1250
651. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego mocy obowiązującej dekretów o tymczasowej ordynacji wyborczej dla sejmików powiatowych, o tymczasowej ordynacji powiatowej o skarbowości powiatowych związków komunalnych i ustawy w sprawie delegatów od miast w sejmikach powiatowych 1250
652. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej dekretów o tymczasowej ordynacji wyborczej dla sejmików powiatowych, o tymczasowej ordynacji powiatowej o skarbowości powiatowych związków komunalnych i ustawy w sprawie delegatów od miast w sejmikach powiatowych 1251
653. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną, na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz na powiaty: grodzieński i wołkowyski i na gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego. 1251
654. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną, na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, braślawskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego 1252
655. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 12 sierpnia 1922 r. o podwyższeniu opłat pocztowych i telegraficznych. 1252
656. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 18 sierpnia 1922 roku w przedmiocie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 7 kwietnia 1922 roku o ulgach celnych, częściowo zmienionego rozporządzeniem z dnia 15 maja 1922 r. 1258
657. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 sierpnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia należności znawców lekarzy i weterynarzy w b. zaborze austriackim 1258

649.

Oświadczenie rządowe

z dnia 28 kwietnia 1922 roku

o przystąpieniu Polski do Międzynarodowego Związku Telegraficznego.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu artykułu 19 aneksu 1 Traktatu między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Polską, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 110 poz. 728), a ratyfikowanego przez Polskę zgodnie z ustawą z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 35 poz. 199) Rząd Polski przystąpił dnia 30 czerwca 1920 r. do Międzynarodowej Konwencji Telegraficznej, podpisanej w Petersburgu dnia 10/22 lipca 1875 r.

Międzynarodowa Konwencja Telegraficzna Petersburska brzmi jak następuje:

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEGRAFICZNA PETERSBURSKA Z 1875 R.

Przejrzana w Lizbonie w 1908 r.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Jego Cesarska Mość Cesarz Austriacki, Król Czeski etc., Apostolski Król Węgierski, Jego Królewska Mość Król Belgów, Jego Królewska Mość Król Duński, Jego Królewska Mość Król Hiszpański, Jego Ekszellenca Pan Prezydent Rzeczypospolitej Francuskiej, Jego Królewska Mość Król Grecki, Jego Królewska Mość Król Włoski, Jego Królewska Mość Król Holenderski, Jego Mość Szach Perski, Jego Królewska Mość Król Portugalski i Algarwejski, Jego Cesarska Mość Cesarz Wszechrosyjski, Jego Królewska Mość Król Szwecji i Norwegji, Prezydent Konfederacji Szwajcarskiej i Jego Cesarska Mość Cesarz Turcki, ożywnieni pragnieniem zabezpieczyć i ułatwić międzynarodową służbę telegraficzną, postanowili, zgodnie z art. 56 międzynarodowej Konwencji telegraficznej, podpisanej w Paryżu dn. 5/17 maja 1865 r. wprowadzić do tej Konwencji zmiany i ulepszenia, poddane przez doświadczenie.

W tym celu mianowali oni na swych pełnomocników:

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki:

Księcia Henryka VII Reuss, swego generała-porucznika i generała-adjułanta, swego ambasadora nadzwyczajnego i Pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Cesarska Mość Cesarz Austriacki, Król Czeski etc., Apostolski Król Węgierski:

Pana Barona Ferdynanda de Langenau, swego radcę tajnego, swego ambasadora nadzwyczajnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Królewska Mość Król Belgijski:

Pana Hrabiego Errembault de Dudzeele, swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Królewska Mość Król Duński:

Pana Karola de Vind, swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Królewska Mość Król Hiszpański;

Pana Manuel'a de Acuna i de Witte, Margrabiego de Bedmar, Granda hiszpańskiego, swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

CONVENTION TELEGRAPHIQUE INTERNATIONALE

signée à St., Petersburg, le 22 (10) Juillet 1875.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. etc., Roi Apostolique de Hongrie, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté le Roi de Danemark, Sa Majesté le Roi d'Espagne, Son Excellence Monsieur le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi des Hellènes, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté le Roi Des Pays Bas, Sa Majesté le Shah de Perse, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies, Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, Son Excellence Monsieur le Président de la Confédération Suisse et Sa Majesté l'Empereur des Ottomans animés du désir de garantir et de faciliter le service de la télégraphie internationale ont résolu, conformément à l'article 56 de la Convention Télégraphiques Internationale, signée à Paris le 5/17 mai 1865 d'introduire dans cette convention les modifications et améliorations suggérées par l'expérience.

A cet effet ils ont nommé pour leur plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne:

Monsieur le prince Henri VII Reuss, son lieutenant général et général aide-de-camp, son ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur le baron Ferdinand de Langenau, son conseiller intime, son ambassadeur extraordinaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Belges:

Monsieur le comte Errembault de Dudzeele, son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

Monsieur Charles de Vind, son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

Monsieur Manuel de Acuna et de Witte, marquis de Bedmar, grand d'Espagne, son ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies.

Jego Eksceleńcja Pan Prezydent Rzeczypospolitej Francuskiej:

Pana Generała Le Flô, ambasadora Francji przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Królewska Mość Król Grecki:

Pana Marcoran, swego chargé d'affaires w Petersburgu;

Jego Królewska Mość Król Włoski:

Pana Hrabiego Raphaëla Barbolani, swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Królewska Mość Król Holenderski:

Pana Frédéric'a Van der Hoeven, swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Mość Szach Perski:

Mirzę Abdulrahim Chan Saedul Mulk, swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Królewska Mość Król Portugalski i Algarwejski:

Pana Wice-Hrabiego Frédéric'a Stuart de Figanière i Marao, kawalera swego dworu i swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Cesarska Mość Cesarz Wszechrosyjski:

Pana Barona Aleksandra Jomini, swego rzeczywistego radcę przybocznego, kierownika ministerstwa spraw zagranicznych;

Jego Królewska Mość Król Szwecji i Norwegji:

Pana Georges'a Due, swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Jego Eksceleńcja Pan Prezydent Konfederacji Szwajcarskiej:

Pana pułkownika Związku Bernarda Hammer, swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Konfederacji Szwajcarskiej przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Niemieckim;

Jego Cesarska Mość Cesarz Turecki:

Kiamil Paszę, swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Jego Cesarskiej Mości Cesarzu Wszechrosyjskim;

Którzy po zakomunikowaniu sobie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte co do formy, zgodzili się na następujące artykuły:

Art. 1.

Wysokie układające się Strony przyznają każdemu prawo korespondowania za pomocą telegramów międzynarodowych.

Art. 2.

Zobowiązują się one wydać wszelkie konieczne zarządzenia celem zapewnienia korespondencji tajemnicy i należytej ekspedycji.

Art. 3.

Wszelako oświadczają one, iż za międzynarodową służbę telegraficzną nie przyjmują żadnej odpowiedzialności.

Son Excellence Monsieur le Président de la République Française:

Monsieur le Général le Flô, ambassadeur de France près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

Monsieur Marcoran, son chargé d'affaires à St. Pétersbourg.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Monsieur le comte Raphael Barbolani, son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Monsieur Frédéric Van der Hoeven, son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté le Shah de Perse:

Mirza Abdulrahim Khan Saedul Mulk, son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

Monsieur le vicomte Frédéric Stuart de Figanière et Marao gentilhomme de sa Maison et son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies.

Monsieur le baron Alexandre Jomini, son conseiller privé actuel, dirigeant le Ministère des affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi de Norvège et de Suède.

Monsieur Georges Due, son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Son Excellence Monsieur le Président de la Confédération Suisse:

Monsieur le colonel fédéral Bernard Hammer, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la Confédération Suisse près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans:

Kiamil Pacha, son ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent à toutes personnes le droit de correspondre au moyen des télégraphes internationaux.

Art. 2.

Elles s'engagent à prendre toutes les dispositions nécessaires pour assurer le secret des correspondances et leur bonne expédition.

Art. 3.

Toutefois, elles déclarent n'accepter, à raison du service de la télégraphie internationale, aucune responsabilité.

Art. 4.

Celem zapewnienia szybkiego przesyłania telegramów, każdy Rząd zobowiązuje się przeznaczyć dla międzynarodowej służby telegraficznej specjalne przewody w dostatecznej ilości.

Przewody te będą zakładane i obsługiwane podług najlepszych warunków, jakie praktyka służbowa da poznać.

Art. 5.

Telegramy dzielą się na trzy kategorie:

1. Telegramy państwowe, jako to: pochodzące od naczelnika państwa, ministrów, naczelnych wodzów sił zbrojnych lądowych i morskich, agentów dyplomatycznych lub konsularnych Rządów układających się, jak również odpowiedzi na rzeszone telegramy.
2. Telegramy służbowe, jako to: pochodzące od Zarządów Telegrafów Państw układających się, które dotyczą bądź międzynarodowej służby telegraficznej, bądź przedmiotów obchodzących ogół, określonych za wspólnym porozumieniem przez rzeszone Zarządy.
3. Telegramy prywatne.

Przy przesyłaniu, telegramy państwowe korzystają z pierwszeństwa przed innymi telegramami.

Art. 6.

Wszelkie telegramy państwowe i służbowe mogą być wyrażone w mowie sekretnej we wszelkich stosunkach.

Telegramy prywatne w mowie sekretnej mogą być wymieniane między dwoma państwami, które dopuszczają ten rodzaj korespondencji.

Państwa, które nie dopuszczają telegramów prywatnych w mowie sekretnej, przy wysyłaniu i przy otrzymywaniu, muszą zezwolić na ich obieg drogą tranzytu, oprócz wypadku zawieszenia ruchu, określonego w art. 8.

Art. 7.

Wysokie Strony układające się zastrzegają sobie prawo zatrzymania każdego telegramu prywatnego, który wydałby się niebezpiecznym dla bezpieczeństwa Państwa, lub który sprzeciwiałby się ustawom kraju, porządkowi publicznemu lub dobrym obyczajom.

Art. 8.

Każdy Rząd zastrzega sobie także prawo zawieszania międzynarodowej obsługi telegraficznej na czas nieokreślony, o ile uważa to za konieczne, bądź wogóle, bądź tylko na pewnych linjach i dla pewnego rodzaju korespondencji i z obowiązkiem natychmiastowego zawiadomienia ze swej strony o tem wszystkie inne układające się Rządy.

Art. 9.

Celem większego zabezpieczenia i ułatwienia przesyłki i doręczania korespondencji, Wysokie Strony układające się zobowiązują się dać możliwość każ-

Art. 4.

Chaque Gouvernement s'engage à affecter au service télégraphique international des fils spéciaux, en nombre suffisant pour assurer une rapide transmission des télégrammes.

Ces fils seront établis et desservis dans les meilleures conditions que la pratique du service aura fait connaître.

Art. 5.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef des forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.
2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.
3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Art. 6.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret, dans toutes les relations.

Les télégrammes privés peuvent être échangés en langage secret entre deux Etats qui admettent ce mode de correspondance.

Les Etats qui n'admettent pas les télégrammes privés en langage secret, au départ et à l'arrivée, doivent les laisser circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 8.

Art. 7.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou qui serait contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes moeurs.

Art. 8.

Chaque Gouvernement se réserve aussi la faculté de suspendre le service de la télégraphie internationale pour un temps indéterminé, s'il le juge nécessaire, soit d'une manière générale, soit seulement sur certaines lignes et pour certaines natures de correspondances, à charge par lui d'en aviser immédiatement chacun des autres Gouvernements contractants.

Art. 9.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faire jouir tout expéditeur des différentes combinaisons arrêtées de concert par les Administrations

demu wysyłającemu korzystania z rozmaitych sposobów, ustanowionych wspólnie przez Zarządy telegrafów Państw układających się.

Również zobowiązują się one dać mu możliwość korzystania z zarządzeń, powziętych i notyfikowanych przez którekolwiek z innych Państw, co do używania specjalnych sposobów przesyłki lub doręczenia.

Art. 10.

Wysokie Strony układające się oświadczają, iż dla ułożenia taryf międzynarodowych przyjmują następujące podstawy:

Taksa stosowana do wszelkiej korespondencji, wymienionej jedną i tą samą drogą między biurami dwu jakichkolwiek Państw układających się będzie jednakowa. Jednak dla zastosowania jednakowej taksy jedno i to samo Państwo w Europie może być podzielone co najwyżej na dwa wielkie obszary terytorjalne.

Skalę taksy ustala jedno państwo po drugim za wspólnym porozumieniem między Rządami Państw krańcowych i pośredniczących.

Taksy taryfowe stosowane do korespondencji wymienianej między Państwami układającymi się mogą być w każdym czasie zmienione za wspólną ich zgodą.

Jednostką monetarną służącą do ułożenia taryf międzynarodowych jest frank.

Art. 11.

Telegramy dotyczące służby międzynarodowych telegrafów Państw układających się są przesyłane bezpłatnie na całej sieci rzeczonych Państw.

Art. 12.

Wysokie Strony układające się zobowiązują się do wzajemnych obrachunków z pobranych przez nie opłat.

Art. 13.

Postanowienia niniejszej Konwencji są uzupełnione przez regulamin, którego przepisy mogą być w każdym czasie zmienione za wspólną zgodą przez Zarządy Państw układających się.

Art. 14.

Organ centralny znajdujący się pod wysoką władzą wyższego Zarządu jednego z Rządów układających się, wyznaczony w tym celu przez regulamin, ma powierzone sobie gromadzić, uzgadniać i publikować wszelkiego rodzaju informacje, dotyczące międzynarodowego ruchu telegraficznego, przygotowywać materiał dla podań o zmiany w taryfach i regulaminie służbowym, ogłaszać przyjęte zmiany — wogóle przeprowadzać wszelkie badania i wykonywać wszelkie prace wchodzące w zakres międzynarodowego ruchu telegraficznego.

Koszty, które są spowodowane przez tę instytucję, ponoszone są przez wszystkie Zarządy Państw układających się.

télégraphiques des Etats contractants, en vue de donner plus de garanties et de facilités à la transmission et à la remise des correspondances.

Elles s'engagent également à le mettre à même de profiter des dispositions prises et notifiées par l'un quelconque des autres Etats, pour l'emploi de moyens spéciaux de transmission ou de remise.

Art. 10.

Les Hautes Parties contractantes déclarent adopter, pour la formation des tarifs internationaux, les bases ci-après:

La taxe applicable à toutes les correspondances échangées, par la même voie, entre les bureaux de deux quelconques des Etats contractants sera uniforme. Un même Etat pourra toutefois, en Europe, être subdivisé, pour l'application de la taxe uniforme, en deux grandes divisions territoriales au plus.

Le taux de la taxe est établi d'Etat à Etat, de concert entre les Gouvernements extrêmes et les Gouvernements intermédiaires.

Les taxes des tarifs applicables aux correspondances échangées entre les Etats contractants pourront, à toute époque, être modifiées d'un commun accord.

Le franc est l'unité monétaire qui sert à la composition des tarifs internationaux.

Art. 11.

Les télégrammes relatifs au service des télégraphes internationaux des Etats contractants sont transmis en franchise sur tout le réseau desdits Etats.

Art. 12.

Les Hautes Parties contractantes se doivent réciproquement compte des taxes perçues par chacune d'elles.

Art. 13.

Les dispositions de la présente Convention sont complétées par un règlement, dont les prescriptions peuvent être, à toute époque, modifiées d'un commun accord par les Administrations des Etats contractants.

Art. 14.

Un organe central, placé sous la haute autorité de l'Administration supérieure de l'un des Gouvernements contractants désigné, à cet effet, par le règlement, est chargé de réunir, de coordonner et de publier les renseignements de toute nature relatifs à la télégraphie internationale, d'instruire les demandes de modifications aux tarifs et au règlement de service, de faire promulguer les changements adoptés, et, en général, de procéder à toutes les études et d'exécuter tous les travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de la télégraphie internationale.

Les frais auxquels donne lieu cette institution sont supportés par toutes les Administrations des Etats contractants.

Art. 15.

Taryfę i regulamin przewidziane przez art. 10 i 13 załącza się do niniejszej Konwencji. Posiadają one równą z nią wartość i uzyskują moc obowiązującą równocześnie z nią.

Będą one podlegały rewizjom, przy których wszystkie Państwa, jakie w nich uczestniczyły będą mogły mieć swych przedstawicieli.

W tym celu konferencje administracyjne będą się odbywały perjodycznie, przyczem każda konferencja ustali miejsce i datę następnego zebrania.

Art. 16.

Konferencje te złożone będą z delegatów reprezentujących Zarządy Państw układających się.

W obradach każdy Zarząd ma prawo do jednego głosu z zastrzeżeniem, aby, gdy chodzi o kilka różnych Zarządów jednego i tego samego Rządu, prośba skierowana była przez tenże w drodze dyplomatycznej do Rządu kraju, gdzie ma się zebrać konferencja, przed datą ustaloną dla jej otwarcia, oraz aby każdy z tych zarządów miał swe specjalne i wyraźnie oddzielne przedstawicielstwo.

Rewizje, które wynikają z obrad konferencji, mają moc wykonawczą dopiero po otrzymaniu aprobaty wszystkich Rządów Państw układających się.

Art. 17.

Wszystkie Strony układające się zastrzegają sobie wzajem prawo zawierania między sobą ewentualnych porozumień szczegółowych wszelkiego rodzaju w przedmiotach służby, które nie dotyczą ogółu Państw.

Art. 18.

Państwa, które nie brały wcale udziału w niniejszej konwencji, na swe życzenie będą dopuszczone do przystąpienia doń.

To przystąpienie będzie notyfikowane w drodze dyplomatycznej temu z Państw układających się, w łonie którego odbyła się ostatnia konferencja, to zaś Państwo zanotyfikuje je wszystkim innym Państwom.

Pociągnie ono za sobą z samego prawa, przystąpienie do wszystkich klauzul i dopuszczenie do wszystkich korzyści, zawarowanych przez niniejszą konwencję.

Art. 19.

Stosunki telegraficzne z Państwami, nie przystępującymi do Konwencji, lub z przedsiębiorstwami prywatnymi, normowane są w interesie ogólnym stopniowego rozwoju komunikacji przez regulamin, przewidziany w art. 13 niniejszej Konwencji.

Art. 20.

Niniejsza Konwencja będzie podana do wykonania począwszy od dnia 1-go stycznia 1876 r., nowego stylu, i pozostaje w mocy przez czas nieograniczony i aż do upływu jednego roku, licząc od dnia w którym zostanie dokonane wypowiedzenie.

Art. 15.

Le tarif et le règlement prévus par les articles 10 et 13 sont annexés à la présente Convention. Ils ont la même valeur et entrent en vigueur en même temps qu'elle.

Ils seront soumis à des revisions où tous les Etats qui y ont pris part pourront se faire représenter.

A cet effet, des Conférences administratives auront lieu périodiquement, chaque Conférence fixant elle même le lieu et l'époque de la réunion suivante.

Art. 16.

Les Conférences sont composées des délégués représentant les Administrations des Etats contractants.

Dans les délibérations, chaque Administration a droit à une voix, sous réserve, s'il s'agit d'Administrations différentes d'un même Gouvernement, que la demande en ait été faite par voie diplomatique au Gouvernement du pays où doit se réunir la Conférence, avant la date fixée pour son ouverture, et que chacune d'entre elles ait une représentation spéciale et distincte.

Les revisions résultant des délibérations des Conférences ne sont exécutoires qu'après avoir reçu l'approbation de tous les Gouvernements des Etats contractants.

Art. 17.

Les Hautes Parties contractantes se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre elles, des arrangements particuliers de toute nature sur les points du service qui n'intéressent pas la généralité des Etats.

Art. 18.

Les Etats qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique à celui des Etats contractants au sein duquel la dernière Conférence aura été tenue, et par cet Etat à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Art. 19.

Les relations télégraphiques avec des Etats non adhérents ou avec les exploitations privées sont réglées dans l'intérêt général du développement progressif des communications, par le règlement prévu à l'article 13 de la présente Convention.

Art. 20.

La présente Convention sera mise à exécution à partir du 1-er Janvier 1876, nouveau style, et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé et jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Wypowiedzenie wywiera swoje skutki tylko względem tego Państwa, które je uczyniło; dla innych Stron układających się Konwencja pozostaje w mocy.

Art. 21 i ostatni.

Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Petersburgu w terminie możliwie najkrótszym.

Sporządzono w St. Petersburgu dnia 10/22 lipca 1875 r.

Na dowód czego odnośni Pełnomocnicy podpisali ją i przyłożyli na niej swe pieczęcie herbowe.

Barbolani.
H. VII P. Reuss.
Langenau.
Errembault De Dudzeele.
C. de Vind.
Le marquis de Bedmar.
Général de Flô.
Spyridion Marcoran.
F. P. Van Der Hoeven.
Abdulrahim.
Figanière.
Baron Jomini.
Due.
Hammer Col. féd.
Kiamil.

La dénonciation ne produit son effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'a faite. Pour les autres Parties contractantes, la Convention reste en vigueur.

Art. 21 et dernier.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St.-Petersbourg dans le plus bref délai possible.

Fait à St.-Petersbourg, le 10/22 Juillet 1875.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à St.-Petersbourg, le vingt-deux juillet mil-huit-cent-soixant-quinze.

Barbolani.
H. VII P. Reuss.
Langenau.
Errembault De Dudzeele.
C. de Vind.
Le marquis de Bedmar.
Général le Flô.
Spyridion Marcoran.
F. P. Van Der Hoeven.
Abdulrahim.
Figanière.
Baron Jomini.
Due.
Hammer Col. féd.
Kiamil.

Do Międzynarodowego Związku Telegraficznego, powstałego na zasadzie przynależności do powyższej Konwencji, należą Państwa, kraje i terytorja następujące:

L I S T A

krajów, państw i terytorjów, należących do międzynarodowego związku telegraficznego.

Polska	Od 30 czerwca	1920 r.	Indje Brytyjskie	1 stycznia	1869 r.
W. M. Gdańsk	" 1 marca	1922 "	Indje Holenderskie	1 lipca	1872 "
Afryka południowa (Związek) ¹⁾	" 1 stycznia	1911 "	Indochiny Francuskie	26 maja	1884 "
Argentyna (Republika)	" 1 stycznia	1889 "	Islandja ³⁾	1 października	1906 "
Australja (Federacja) ²⁾	" 1 stycznia	1903 "	Japonja ⁸⁾	18 stycznia	1879 "
Austrjacka Republika Federacyjna	" 1 marca	1922 "	Jugosławja	9 lutego	1866 "
Belgja	" 1 stycznia	1866 "	Kolonje Portugalskie	1 stycznia	1894 "
Boliwja	" 1 czerwca	1907 "	Kongo Belgijskie	1 stycznia	1912 "
Brazylja	" 4 lipca	1877 "	Luksemburg	2 marca	1866 "
Bułgarja	" 18 września	1880 "	Łotwa	1 stycznia	1922 "
Ceylon	" 1 stycznia	1897 "	Madagaskar	1 stycznia	1903 "
Chili	" 1 stycznia	1908 "	Marokko	1 stycznia	1912 "
Chiny	" 1 lutego	1921 "	Niemcy	1 stycznia	1866 "
Czechosłowacja	" 10 stycznia	1920 "	Norwegja	1 stycznia	1866 "
Cyrenaika	" 1 marca	1922 "	Nowa Kaledonja	1 stycznia	1895 "
Danja	" 1 stycznia	1866 "	Nowa Zelandja	2 czerwca	1878 "
Egipt	" 9 grudnia	1876 "	Niderlandy	1 stycznia	1866 "
Erytrea	" 1 lipca	1908 "	Obszar Sarry	1 września	1920 "
Finlandja	" 1 września	1920 "	Persja	1 stycznia	1869 "
Francja i Algerja ⁵⁾	" 1 stycznia	1866 "	Portugalja	1 stycznia	1866 "
Grecja	" 1 stycznia	1866 "	Rumunja	9 lutego	1866 "
Hiszpanja ⁴⁾	" 1 stycznia	1866 "	Senegal	26 marca	1885 "
			Sjam	21 kwietnia	1883 "
			Szwecja	1 stycznia	1866 "
			Szwajcarja	1 stycznia	1866 "
			Tunis	1 lipca	1885 "
			Turcja	1 stycznia	1866 "
			Urugwaj	1 stycznia	1902 "

Wenezuela „	7 marca	1921 r.	Australja Południowa	Od 27 maja	1878 r.
Węgry „	1 stycznia	1866 „	Australja Zachodnia	1 stycznia	1894 „
Wielka Brytania ⁶⁾ „	24 lutego	1871 „	Nowa Walja Południowa.	25 lutego	1884 „
Wybrzeże francuskie So-			Ziemia Królowej.	9 kwietnia	1896 „
malu „	1 lipca	1916 „	Tasmanja „	8 lipca	1885 „
Włochy ⁷⁾ „	1 stycznia	1866 „	Wiktorja „	1 lipca	1880 „
1. Różne Państwa, tworzące Związek Afryki Południowej, przystąpiły do Związku Telegraficznego podług dat następujących:			3. Z wyjątkiem wysp Feroe.		
Przylądek Dobrej Nadziei	Od 1 stycznia	1882 r.	4. Łącznie z Wyspami Balaerskimi i Kanaryjskimi.		
Natal „	16 marca	1881 „	5. Łącznie z podlegającymi Zarządowi Telegraf. francuskich Republiką Andora i ks. Monaco.		
Kolonja Rzeki Pomarań-			6. Łącznie z Gibraltarem, Malta, Kenią i Ugandą.		
czowej „	1 lipca	1904 „	7. Łącznie z podlegającą Zarządowi telegr. włoskich Republiką San Marino.		
Transwal „	1 lipca	1904 „	8. Łącznie z Chosen (Korea), Formozą, Sachalinem japońskim i obszarem Kwantung.		
2. Różne Państwa, tworzące Federację Australijską, przystąpiły do Związku Telegraficznego podług dat następujących:			9. Łącznie z Maderą i Azorami.		

Prezydent Ministrów: *Antoni Ponikowski*
Minister Spraw Zagranicznych: w z. *Stesłowicz*

650.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 sierpnia 1922 r.

o przyznaniu dodatku naukowego dla pracowników naukowych instytutów gospodarstwa wiejskiego w Bydgoszczy i Puławach oraz instytutu meteorologicznego w Warszawie.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. o uposażeniu profesorów i pomocniczych sił naukowych w szkołach akademickich (Dz. U. R. P. № 28, poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Kierownicy wydziałów, działów i poddziałów państwowych instytutów gospodarstwa wiejskiego w Bydgoszczy i Puławach oraz dyrektor, wicedyrektor i kierownicy wydziałów państwowego instytutu meteorologicznego w Warszawie otrzymują dodatek naukowy, określony w art. 2 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. o uposażeniu profesorów i pomocniczych sił naukowych w szkołach akademickich (Dz. U. R. P. № 28, poz. 226).

§ 2. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych może przyznać osobisty dodatek naukowy w wysokości 50% dodatku drożyznianego starszym asystentom instytutów gospodarstwa wiejskiego w Bydgoszczy i Puławach oraz inspektorom stacji, adjunktom i starszym asystentom instytutu meteorologicznego w Warszawie.

Liczba starszych asystentów, pobierających ten dodatek, nie może przekraczać 10% ogólnej liczby tych asystentów instytutów, wymienionych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1922 r.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

651.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty: grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego mocy obowiązującej dekretów o tymczasowej ordynacji wyborczej dla sejmików powiatowych, o tymczasowej ordynacji powiatowej o skarbowości powiatowych związków komunalnych i ustawy w sprawie delegatów od miast w sejmikach powiatowych.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozciąga się na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty: grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego moc obowiązującą:

- 1) dekretu z dnia 5 grudnia 1918 r. o tymczasowej ordynacji wyborczej do sejmików powiatowych (Dz. P. P. P. № 19 poz. 51);
- 2) dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o tymczasowej ordynacji powiatowej dla obszarów Polski b. zaboru rosyjskiego (Dz. P. P. P. № 13 poz. 141);
- 3) dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych (Dz. P. P. P. № 14 poz. 151);
- 4) ustawy z dnia 3 lutego 1921 r. w sprawie delegatów od miast w sejmikach powiatowych (Dz. U. R. P. № 18 poz. 99).

§ 2. Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą:

- 1) rozporządzenie Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich z dnia 30 maja 1920 r. ustanawiające ordynację wyborczą do sejmików powiatowych (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. W. № 50 poz. 1378);